

lægge en ting til, som jeg tror er meget vigtig i disse år:

Islams udvikling i de nordafrikanske stater understreger, sådan som jeg ser det, Middelhavsregionens rolle og Europas samarbejde i Middelhavsregionen for også at anskue islams udbredelse som en del af den sociale udvikling i Nordafrika. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at den dialog, den politik og den linje, vi fører i forhold til de nordafrikanske stater, især når det gælder social og økonomisk udvikling, også er en del af en aktiv udenrigspolitik.

For mig kan det derfor også i dag være nødvendigt at sige, at politikken i forhold til Iran, i forhold til sammenblanding af religion og politik og dermed spørgsmålstejn ved demokratiet også hænger sammen med vores ulandshjælp, som fru Annette Just var inde på, og hænger sammen med en konsekvent social og økonomisk linje i den store Middelhavsregion, for uden social og økonomisk udvikling til gavn for de brede folkelige masser får vi jo heller ikke dér politisk stabilitet. Det ordentlige og det store perspektiv hører med i hele debatten og i konsekvenserne, når det gælder holdninger og praktisk udmøntning.

At hr. Kent Kirk så endnu en gang søger at forsvare sin fiskeriinspektion i Iran, har jeg ikke yderligere bemærkninger til end denne enkle: Jeg er ganske enig med udenrigsministeren, når han endnu en gang nævner, at det stille diplomati må have været ensbetydende med larmende tavshed, for jeg tror ikke, at navnet på daværende tidspunkt nåede frem til de iranske ledere under fiskeriinspektionerne i Iran.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 17 af Torben Lund (S), Jørgen Estrup (RV) og Arne Melchior (CD) (se foran) vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til statsministeren, udenrigsministeren og justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om forløbet af Rushdie-sagen og om begrundelsen for at aflyse Rushdies besøg den 14.

november d.å., samt hvilke konsekvenser får regeringens håndtering af sagen?»

Af Uffe Ellemann-Jensen (V), Hans Engell (KF), Holger K. Nielsen (SF), Tom Behnke (FP), Søren Søndergaard (EL), Pia Kjærsgaard (DF) og Jacob Haugaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 5/11 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 7/11 96).

Begrundelse

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Et lille lands omdømme er en kostbar ting. Det er omdømmet og den respekt, det skaber, som giver det lille land lydhørhed i det internationale samfund. Danmark har i det store og hele et godt internationalt omdømme. Vi er aktive i det internationale samfund. Vi påtager os vores rigelige del af de fælles opgaver, hvad enten det gælder aktiv deltagelse i FN-operationer eller ydelse af bistand til verdens fattigste lande. Og vi er også særdeles aktive, når det gælder varetagelse af menneskerettigheder og respekt for national suverænitet. Men på dette vigtige område har Danmarks omdømme lidt alvorlig skade i de sidste 14 dage.

Den internationale opmærksomhed blev rettet mod Danmark, da den danske regering pludselig aflyste den mordtruede forfatter Salman Rushdies planlagte besøg i Danmark, det besøg, der skulle have fundet sted i dag. Vi lod os kue, og der blev ude i verden brugt usædvanlig hårde ord mod Danmark. Vi var pludselig placeret i en rolle, som var stik modsat den, vi gerne ser os selv i, og den situation fik lov til at fæstne sig. Det betød ikke blot, at vort internationale omdømme led alvorlig skade, men også at den hjemlige selvopfattelse fik et knæk. Er vi virkelig så ringe, spurgte mange.

I går blev så det arrangement afviklet, som først var aflyst, og der er grund til at lykønske arrangører og politiet med den måde, det forløb på, for naturligvis kunne vi, hvis vi skulle.

Tilbage står nu spørgsmålet: Hvordan kunne det gå til, at Danmark blev bragt i den situation? Hvor gik det galt? Og det spørgsmål kan vi nu